

Izdajajo mladci

I.novomeške jate.

Izhaja

tedensko.

St.8.

Novo mesto 13.aprila 1943.

L.V.

S V E T I M I S I J O N .

Štirikrat na dan nas kliče misijonski zvon v kapiteljsko cerkev. Ali si že pomislil, koliko bogastva pomeni sv. misijon za vsakega izmed nas!

Postal bi rad dober govornik, pa ne samo, da bi želiš, ampak moraš postati dober govornik; to zahteva organizacija, cerkev in še posebno današnji čas. Zato obiskuj lepe in bogate misijonske govore! Govorili bodo izbrani, izkušeni govorniki, ki vse svoje sile položijo v svoje govore. Opazuj njihovo obnašanje, kretnje, mimiko, izražanje in iz vsega tega boš imel vzor in novo oporo v teženju, da postaneš dober govornik in dober mladec.

Smisel in namen govorov je, da vzbudijo in dajo novega elana in zagona dušam v stremljenju po krščanski popolnosti. Tudi ti, ki se trudiš na tej poti, boš dobil novih moči, ki jih tako zelo potrebuješ. Nadaljuj, kar si pričel pri šolskih duhovnih vajah in kleši naprej svoj značaj.

Pridobil si boš z opazovanjem bogatih govorniških spretnosti in z izvrševanjem njihovih nauk boš napredoval v duhovnem življenju. Brez tega dvojnega mladec ni mladec, ampak usahla mladika, ~~suha veja~~ suha veja na cvetočem drevesu organizacije KA. Podvoji svojo delavnost, odstranuj ovire! Ne veš kedaj se ti bo zopet nudila taka prilika. Ne pusti, da gre mimo tebe neizrabljena; ne pusti, da bo šel klic misijonskega zvona mimo tvojih ušes!

BOJ ZA ČISTOST.

V današnjem času, polnem materializma, se je človeštvo obnilo od Boga, zato ni čudno, da je zabredlo v najrazličnejše nečiste pregrehe. Človeška zloba gre tako daleč, da najde za vsako zablodo opravičilo, češ, da drugače živeti sploh ni mogoče. Če se ob tem vprašanju le nekoliko ustavimo, ugotovimo, da se močno javlja v vsakem človeku spolni nagon, od Stvarnika položen v našo naravo. Nad tistim, ki preveč široko-grudno pojmuje, kaj je dovoljeno in kaj ne, se narava večkrat sama maščuje. Izkušnja priča, da vzdržno življenje ni nekaj nemogočega in da nima nikakih negativnih posledic. Oglejte si nekoliko, kakšno razdejanje zapusti v človeku nečisti greh!

Človek, ki še ni padel, se navadno z božjo pomočjo še precej lahko upira satanovim zankam. Položaj se popolnoma spremeni, če slaba tovarišija, slabo čtivo ali pa radovednost zapelejo človeka v radovoljen nečisti greh. Volja oslabi in prvega mu padcu sledi drugi, tretji, dokler ne preide greh v navado. Če so bili prvi grehi samo v mislih ali željah, nastopijo kmalu tudi v dejanjih. Čimbolj odlaša grešnik spokorenje, tembolj divjajo v njem strasti. Kot posledica nečistega življenja se večkrat pojavijo verski dvomi. To je težka preizkušnja, ki se je ne da hitro iznebiti. Svetniki so imeli po več let hude duševne boje, da so jih premagali. Kakšen uspeh pa naj ima pri tem oni, ki se niti malo na zmenijo za nadnaravne pripomočke. Kako težka je pot k Resnici za onega, ki je vero in pravnost zavrgel, pa najlepše dokazujejo življenjepisi spreobrnjenec.

Tudi če človek zaradi nenravnega življenja ne izgubi vere, se težko poboljša. Morda se z velikim naporom osvobodi nečistih dejanj, pada pa še vedno ob nečistih mislih in željah. Mučijo ga nečiste skušnjave, ki ne popustijo niti v cerkvi. To lahko vodi človeka celo v obup, češ, saj vsa borba zastonj. Kazen za greh je neisprosna že na tem, kaj šele na onem.

Vendar pa imamo sredstva, ki nas krepe v boju z nečistostjo. Najvažnejše je sv. Evharistija. Ljubezen do nas ljudi, ki smo polni težav in nadlog, je nagnila božjega žveličarja, da se nam daje samega sebe v jed in pijačo in ta hrana je najboljšo zdravilo, pravi proti strup, ničistim skušnjavam,

SREČA PRI ŠTUDIJU;

Ali je za mladega dijaka kak bolj osrečujoč občutek kakor ta, da je kako težavno nalogo sam razrešil, nepričakovano razjasnil temna vprašanja in prišel po dolgem izkanju do novih odkritij?

J. Krier

Iz pisma, ki ga je poslal Prezvzišeni našemu duhovnemu voditelju

Ljubljana, dne 24. marca 1943.

.....

Katoliški akciji šmihelske fare in novomeške gimnazije se za voščila in bogati duhovni šopek najtopleje zahvaljujem. Bog povrni vsem, ki so k temu šopku prispevali in ohranili vsem dragim članom KA pravega duha ljubezni božje in gorečega apostolata.

Pozdrav in blagoslov!

+ Gregorij Rožman

škof ljubljanski.

.....

ŽALOST IN VESELJE.

Ob težavah našega vsakdajšega študija postanemo včasih žalostni. Zdi se nam, da kljub prizadevanju ne pridemo nikamor naprej. Malo neuspehi nas potro ter vzbude v nas občutek lastne manjvrednosti in nesposobnosti.

V takih trenutkih nam bodi pred očmi tole:

Delo je v svojem bistvu napor in trpljenje. V potu svojega obraza boš jedel kruh, se glasi božja obsodba po Adamovem padcu vsemu človeštvu. Brez potu in napora ni kruha; da si zaslужimo sladki kruh je potrebno trdo delo. Trpljenje je pravi vir resničnega veselja. Imejmo pred očmi svoj cilj, bodoče veselje, do katerega vodi sicer ozka in trnjeva pot, a hodimo po njej z veseljem upanjem, da ga bomo dosegli. J. Krier pravi: "Tisti, ki sejemo s solzami, bodo želi v veselju. Sejejo in jokajo, a z vriskanjem nosijo zlate snope."

ČAS.

Čas beži kakor ob hitrem letu ali v sanjah mimo nas, zvečeri se predno človek človek zapazi, da je minilo jutro.

J. Krier

